

Monografia
Rodziny Szkót
3 Warszawskiego Pułku Pontonowego



*„Są żołnierze, o których rzadko się mówi. Męstwo ich
okrywa cień chwały, odwagę maskuje kolor ochronny.
Ci żołnierze to saperzy, którzy w mozole
i czarnym trudzie wykuwają drogi zwycięstwa”*

Illia Erenburg

Spis treści :

Wstęp

Rozdział I

Historia 3. Warszawskiego Pułku Pontonowego

Rozdział II

Rodzina Szkół 3. Warszawskiego Pułku Pontonowego

Rozdział III

Współpraca Rodziny Szkół z Żołnierzami

Rozdział IV

Szkoła Podstawowa

im. st. sierż. Mieczysława Majchrzaka w Kaliskach

Rozdział V

Szkoła Podstawowa

im. st. sierż. Feliksa Rybickiego w Sarnowie

Rozdział VI

Szkoła Podstawowa nr 8 im. 3. Warszawskiego Pułku Pontonowego
we Włocławku

Rozdział VII

Zakończenie

WSTĘP

W poniższej pracy ukazana została wieloletnia współpraca trzech szkół, których połączyło przyjęcie imion związanych z 3. Warszawskim Pułkiem Pontonowym. Fakt nadania imienia patrona daje satysfakcję, przywileje, ale też zobowiązuje. Przez lata zarówno szkoły jak i żołnierze starali się sprostać temu, co zapisano w akcie założycielskim z 1983 roku „Uczyńmy wszystko, by nasza codzienna nauka i praca wzmocniona wspólnymi więzami dawała jeszcze lepsze rezultaty”.

W tym czasie placówki oświatowe pielęgnowały tradycje żołnierskie, wpływając na poczucie głębokiego patriotyzmu wśród młodzieży szkolnej. Wzajemne spotkania oraz wspólne przedsięwzięcia stanowiły istotny element zarówno dla społeczności szkolnej lokalnej jak i środowisk żołnierskich. Poszczególne działania zapisały piękną kartę historii i pozostawiły trwałe ślady w pamięci uczestników tych wydarzeń oraz kronikach szkolnych. Niech poniższa praca będzie wskazówką dla przyszłych pokoleń, jak właściwie pielęgnować dorobek przodków i niech utwierdzi czytelnika w przekonaniu, że warto podejmować wyzwania, które prowadzą do trwałych więzi.

Historia Rodziny Szkół trwa od trzydziestu lat. Jest to jedyna tego typu rodzina w Polsce. A bohaterowie, których imiona przyjęły te szkoły przetrwali próbę czasu. Placówki z rodziny stanowią swoiste żywe pomniki pamięci. Są gwarantem, że świadomość roli saperów nie zginie.

HISTORIA 3. WARSZAWSKIEGO PUŁKU PONTONOWEGO

Po zakończeniu działań wojennych w 1945 r. 3. Brygada Pontonowo-Mostowa została skierowana do Włocławka. Na bazie 6 i 31 batalionu sformowano 1 Samodzielny Zmotoryzowany Pułk Pontonowo - Mostowy, któremu Naczelnny Dowódca Wojska Polskiego w 1945 r. nadał zaszczytne miano „Warszawski”. W 1949 r. Minister Obrony Narodowej przywrócił pułkowi numer frontowej 3 BPM i tak powstała nazwa jednostki: **3 Warszawski Pułk Pontonowy**. Chcąc podkreślić wieloletnią, ścisłą więź pułku z Włocławkiem i jego mieszkańcami, wystąpiono z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej, by z okazji 50-lecia 3 Pułku Pontonowego zatwierdził i nadał nazwę 3. Włocławski Batalion Drogowo – Mostowy im. gen. Karola Sierakowskiego, który dziedziczy i kontynuuje tradycje następujących zasłużonych jednostek wojskowych:

3. Pułku Saperów Wileńskich /okres międzywojenny/, który zorganizowany został 6 czerwca 1921 r. w Grudziądzu, a 28 czerwca tegoż roku przeniesiony na stałe miejsce postoju do Wilna. Stąd święto pułku obchodzone jest 6 czerwca.

3. Brygady Pontonowo-Mostowej /okres II wojny światowej/, powstałej w 1944 r. na terenach byłego Związku Radzieckiego. To właśnie żołnierze 6 batalionu tej Brygady 27 lutego 1945 r. wbili w Czelinie nad Odrą pierwszy biało-czerwony słup graniczny z białym piastowskim orłem.

3. Warszawskiego Pułku Pontonowego /okres po II wojnie światowej/, powstałego po rozformowaniu 3 Brygady Pontonowo-Mostowej, która rozlokowała się we Włocławku po zakończeniu działań wojennych.

3. Włocławskiego Pułku Drogowo – Mostowego, którego nazwę zmieniono w 1994 r. na 3 Włocławski Pułk Pontonowy im. gen. Karola Sierakowskiego, a w 1996 r. na 3 Pułk Drogowo - Mostowy z zachowaniem nazwy wyróżniającej i patrona. W 2002 roku jednostka została przeniesiona do Chełmna. W 2011 roku 3 Włocławski Pułk Drogowo – Mostowy uległ

przeformowaniu w 3 Włocławski Batalion Drogowo – Mostowy. Obecnie wchodzi w podległość służbową 2 Pułku Saperów w Kazuniu.

Prawie 65 lat stacjonowania jednostki we Włocławku to lata szkolenia i pracy oraz ścisłej więzi ze społeczeństwem. Żołnierze pułku, wierni tradycjom bojowym i poświęceniu saperów, czuwali nad bezpieczeństwem ludności, biorąc udział w walce z wodnym i lodowym żywiołem oraz niosąc pomoc w okresie zagrożenia klęskami żywiołowymi. Jednym z najważniejszych zadań realizowanych przez pułk na rzecz społeczeństwa na przestrzeni dziesiątków lat było i jest rozminowywanie i oczyszczanie terenów z pozostałości głównie ostatniej wojny, tzw. „zardzewiałej śmierci”. Począwszy od frontowych saperów, którzy rozminowywali Warszawę, z chwilą jej wyzwolenia po czasy współczesne, patrole minerskie oczyściły i rozbroiły z niewypałów i niewybuchów tysiące hektarów lasów, łąk, pól uprawowych, placów budów i obiektów miejskich. Włocławscy saperzy działali głównie na terenie Warszawy, województw gdańskiego, rzeszowskiego i bydgoskiego. W ostatnich latach patrol minerski pułku, realizuje zgłoszenia z obszaru województwa kujawsko-pomorskiego, niszcząc w ciągu roku około 5 tys. sztuk „zardzewiałej śmierci”. Znaczny i aktywny jest również udział żołnierzy pułku w misjach pokojowych do Egiptu, Syrii, Kambodży, Jugosławii, Libanu a ostatnio w Iraku i Afganistanie.

RODZINA SZKÓŁ

3. WARSZAWSKIEGO PUŁKU PONTONOWEGO

Autorytet pułku z lat wojny, a także działania w czasie pokoju na rzecz miasta, regionu i kraju powodowały chęć przyjęcia przez szkoły imienia pułku lub żołnierzy z 3 Brygady Pontonowo - Mostowej poległych w bojach II wojny światowej.

8 grudnia 1963 roku Szkoła Podstawowa w Sarnowie otrzymała imię starszego sierżanta Feliksa Rybickiego, bohaterskiego zwiadowcy 6-tej Brygady Pontonowo-Mostowej, poległego w rejonie Puław w lipcu 1944 roku. Żołnierze odegrali dużą rolę przy tworzeniu nowej placówki. Pomagali ogradzać szkołę, przekazali maszt do flagi, ufundowali stoiska do rowerów i huśtawki dla maluchów. Wyposażyli szkołę w podstawowe pomoce dydaktyczne, pomagali urządzić Izbę Tradycji.



Żołnierze przy wykonywaniu ogrodzenia



Przekazanie pomocy naukowych (1965 rok)

Z inicjatywy płk Tadeusza Bełzy 8 grudnia 1973 roku, w dziesiątą rocznicę powstania szkoły, 3 Warszawski Pułk Pontonowy ufundował społeczności szkolnej porporzec.

22 lipca 1964 roku Szkoła Podstawowa w Kaliskach przyjęła imię starszego sierżanta Mieczysława Majchrzaka, kutrzysty 6-tej Brygady Pontonowo-Mostowej, który zginął na Odrze pod Czelinem w 1945 roku. Pułkiem dowodził płk Tadeusz Bełza , który wspólnie z władzami organizował patriotyczne uroczystości zgodnie z ceremoniałem wojskowym. W dwadzieścia lat później szkoła otrzymuje sztandar ufundowany przez społeczeństwo.



Ślubowanie na nowy sztandar

Placówka posiada również Izbę Pamięci Narodowej , która powstała dzięki wydatnej pomocy pontonierów.

W 25-tą rocznicę wbicia pierwszego słupa granicznego nad Odrą w Czelinie przez żołnierzy 6-tej Brygady Pontonowo-Mostowej, 27 lutego 1970 roku, Szkoła Podstawowa nr 1 we Włocławku przyjęła to samo imię co szkoła w Kaliskach, Mieczysława Majchrzaka. Współpraca ze środowiskiem żołnierskim oraz pozostałymi szkołami z rodziny trwała aż do momentu rozwiązania placówki w 2000 roku.

Obaj saperzy – st. sierż. Feliks Rybicki i st. sierż. Mieczysław Majchrzak doczekali się swoich pomników – szkół, których są patronami i wzorcami do naśladowania, jak również kutrów typu BMK – 70.



Jeden z kutrów imienia sierż. Majchrzaka

Oba kutry stoją przed Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie i każdy z nich nosi imię w/w saperów. Obaj żołnierze walczyli podczas przepraw przez rzeki- Wisłę i Odrę i zginęli śmiercią bohaterów. Kutry z ich nazwiskami brały dalej udział w innych walkach nad odra, Wisła i Szprewą.

8 maja 1970 roku Szkoła Podstawowa nr 8 we Włocławku przyjęła imię 3-go Warszawskiego Pułku Pontonowego, pragnąc w ten sposób uczcić pamięć poległych w czasie wojny pontonierów, a także wysiłek żołnierzy w służbie społeczeństwu. Dowódcą Pułku był wówczas płk mgr inż. Janusz Kuźmierz. Szkoła nr 8 tworzy Izbę Pamięci Narodowej, która ukazuje szlak bojowy 3 Brygady Pontonowo- Mostowej, żołnierskie odznaczenia, ekwipunek, mundury, dokumenty, zdjęcia itd., w których gromadzeniu pomagali żołnierze.

WSPÓLPRACA RODZINY SZKÓŁ Z ŻOŁNIERZAMI

Z inicjatywy dyrektor Szkoły Podstawowej w Sarnowie, Pani magister Marianny Wojciechowskiej 10-go grudnia 1983 roku powołano Rodzinę Szkół 3. Warszawskiego Pułku Pontonowego, w skład której weszły: Szkoła Podstawowa im. st. sierż. Mieczysława Majchrzaka w Kaliskach, Szkoła Podstawowa im. st. sierż. Feliksa Rybickiego w Sarnowie, Szkoła Podstawowa nr 1 im. st. sierż. Mieczysława Majchrzaka we Włocławku oraz Szkoła Podstawowa nr 8 im. 3. Warszawskiego Pułku Pontonowego we Włocławku. Niniejszy akt został podpisany przez Kuratora Oświaty i Wychowania Eugeniusza Trzeciaka, Dowódcę 3-go Warszawskiego Pułku Pontonowego ppłk dypl. Jerzego Banatowicza oraz dyrektorów wyżej wymienionych placówek. Od tego momentu współpraca zacieśniła się. W każdym ważnym wydarzeniu, uroczystości odbywającej się w szkole czy też w pułku uczestniczyli żołnierze i nasi uczniowie. Przez cały okres stacjonowania pułku we Włocławku młodzież ze szkół rodziny była zapraszana do jednostki, którą mogła zwiedzać, poznawać życie żołnierzy, uczestniczyć w przysięgach wojskowych i uroczystościach z okazji Dnia Saperów czy Święta Pułku. W naszej pamięci zapisały się ważne działania saperów i pontonierów, choćby takie jak prowizoryczne doprowadzenie prądu do nowo wybudowanej szkoły w Sarnowie w dniu jej otwarcia, a potem udział w rozbudowie infrastruktury, pomoc w budowie boiska przy Szkole Podstawowej we Włocławku oraz spotkania kadry pułku z młodzieżą tej szkoły, na których prezentowano doświadczenia zawodowe związane z codzienną służbą w kraju i na misjach pokojowych za granicą. Żołnierze pomagali w prozaicznych, ale jakże trudnych zadaniach, na przykład rozładowywaniu węgla. Organizowali wycieczki. Dowozili uczniów na poligony, gdzie pokazywali sprzęt i demonstrowali działania wynikające z jego przeznaczenia. Dzieci oglądały sztab, miejsca zakwaterowania żołnierzy, stanowiska strzelania z broni pneumatycznej.

Przekazywali także pomoce dydaktyczne. Były to choćby tablice poświęcone patronom szkół, plansze obrazujące historię i rozwój Wojska Polskiego oraz szlak bojowy 3. Warszawskiego Pułku Pontonowego. Na terenie klubu garnizonowego organizowane były konferencje metodyczne dla nauczycieli przysposobienia obronnego. Żołnierze przygotowywali różne zawody sportowe bardzo atrakcyjne dla dzieci, ale także festyny, konkursy, koncerty i zabawy. Wypożyczali sprzęt żołnierski na uroczystości szkolne, a po przeniesieniu pułku do Chełmna podzielili między szkoły swój księgozbiór. Izby Pamięci Szkoły Podstawowej nr 8 we Włocławku i Szkoły Podstawowej w Sarnowie w darze od dowódcy pułkownika Władysława Zdanowskiego i szefa Wojsk Inżynieryjnych generała brygady Ryszarda Żuchowskiego otrzymały mundury. Do dnia dzisiejszego zbiory placówek oświatowych są wzbogacane przez aktualnych i byłych żołnierzy. Dowodem jest choćby przekazanie munduru lotnika Zespołowi Szkół nr 8 we Włocławku. Symbolizuje on losy absolwenta tejże placówki, który zginął podczas lotu treningowego. Na jubileusz 75-lecia istnienia Szkoły Podstawowej nr 8 we Włocławku żołnierze dostarczyli pontony na boisko szkolne, na których zbudowano ołtarz polowy. W każdej ważnej uroczystości z okazji jubileuszy czy święta patronów uczestniczyły poczty sztandarowe pułku i Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego, a w niektórych nawet kompania honorowa i orkiestra wojskowa.

Przedstawiciele Rodziny Szkół uczestniczyli w 2002 roku w uroczystym apelu na włocławskim Placu Wolności, podczas którego poczty sztandarowe żegnały pułk przeniesiony do Chełmna.

Z chwilą przeniesienia pułku, z powodu odległości, wystąpiły utrudnienia w kontaktach, ale pomimo tego współpraca nie ustała. Odbywają się wzajemne wizyty i spotkania na terenach szkół i jednostki. Na przykład w czerwcu 2004 roku Dowództwo 3. Warszawskiego Pułku Drogowo-Mostowego, z okazji swego 60-lecia zaprosiło do siebie dzieci z trzech szkół

należących do rodziny. Uczniowie uczestniczyli w lekcjach pokazujących codzienną pracę saperów, obejrżeli najnowszy sprzęt, wozy pancerne, ale także zwiedzili Chełmno i poznali jego zabytki.

Dowództwo pułku i zarząd koła nr 1 Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego docenia działania Rodziny Szkół w dziedzinie kształtowania patriotycznej postawy uczniów i upowszechniania bogatej tradycji oręża polskiego, a w tym Wojsk Inżynierskich. Dlatego też Rodzina Szkół uhonorowana była wielokrotnie różnymi odznaczeniami m.in. złotymi medalami „Zawsze Wierni Ojczyźnie”, Herbem Pułku, srebrnym medalem Wojsk Inżynierskich, odznaką honorową „Za zasługi dla Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego”. Medalami „Zawsze Wierni Ojczyźnie” uhonorowani zostali również dyrektorzy szkół: mgr Marianna Wojciechowska, mgr Elżbieta Jażdżewska, mgr Urszula Paczkowska oraz mgr Elżbieta Iwińska, która została również wyróżniona medalem „Zasłużonych dla Wojsk Inżynierskich” i srebrnym medalem „Wojsk Inżynierskich”.

Szkoły należące do rodziny były niejednokrotnie organizatorami i gospodarzami wielu ważnych spotkań, w których uczestniczyli goście z szefostwa Wojsk Inżynierskich m.in. generał Ryszard Żuchowski czy generał Janusz Lalka. Natomiast Dowództwo Wojsk Inżynierskich zaprasza Rodzinę Szkół na obchody swego święta do Warszawy. Nasza młodzież kilkakrotnie uczestniczyła w uroczystościach w katedrze polowej Wojska Polskiego, jak i pod Pomnikiem Saperów w Warszawie, czcąc pamięć poległych żołnierzy.

W tym miejscu należy też zwrócić uwagę na Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. Kiedy w 1981 roku powstało koło nr 1, patronat nad nim objął 3. Warszawski Pułk Pontonowy. I tak losy trzech szkół splotły się na kolejne dziesięciolecia. Doceniamy rolę byłych żołnierzy. To bardzo ważne ogniwo w edukowaniu młodych ludzi, a także w procesie tworzenia więzi międzypokoleniowej. To ludzie, którzy swoim

przykładem uwierzytelniają treści promowane przez nasze szkoły. Uczą historii, poszanowania munduru, który tak wiele symbolizuje.

HISTORIA SZKOŁY W KALISKACH

Oświata do wsi Kaliska zawitała w 1917 roku, kiedy to dzięki staraniom księdza Starkiewicza, proboszcza parafii lubieńskiej i Stanisława Stasiaka, ówczesne władze zezwoliły na zorganizowanie nauczania dzieci mieszkających w Kaliskach i okolicy.



Pierwsza szkoła mieściła się w domu Państwa Stasiaków. Edukacja uczniów ograniczała się do nauki czytania, pisania i rachunków. Jednak warunki lokalowe pozwalały na przyjęcie niewielkiej liczby uczniów, dlatego też w roku 1920 zaadoptowano na szkołę pomieszczenie w domu państwa Rydzewskich. Rejon szkolny obejmował sołectwa: Kaliska, Gole, Kobyla Łąka, Golska Huta, Gocław i Golskie Holendry.

W 1921 roku szkołę przeniesiono do zabudowań państwa Kuźmińskich.

W 1931 roku ze względu na zwiększającą się liczbę uczniów szkołę przeniesiono do budynku pana Bandowskiego. W ciągu tegoż roku szkolnego Stanisław Kuźmiński rozbudował dom i przystosował dla potrzeb szkoły, do której uczęszczali najmłodszy uczniowie (trzy oddziały).

W roku 1937 szkoła została przeniesiona do budynku piekarni w Kaliskach i tam pozostała do października 1939 roku. W czasie okupacji działalność szkoły została zawieszona. Młodzież powróciła do niej dopiero w lutym 1945 roku.

Dla potrzeb szkoły zaadoptowano budynki dworskie w Golach i piekarnię w Kaliskach.

W 1947 roku, po przeprowadzeniu remontu piekarni w Kaliskach, szkoła docelowo zajmowała jeden budynek, w którym pobierali naukę uczniowie klas I-VI., a od roku 1949 także uczniowie klasy VII. Jednak stary budynek piekarni nie spełniał wielu norm prawdziwej szkoły, dlatego też społeczeństwo zaczęło myśleć o budowie nowej szkoły. Sprawę tę podniósł na zebraniu Komitetu Rodzicielskiego w styczniu 1957 roku, ówczesny kierownik szkoły Kazimierz Zieliński. Pomysł przyjęto z aprobatą. Podjęto następujące działania:

- w styczniu 1957 r. – powołano komitet budowy szkoły, w którego skład weszli: Eugenia Myszakowska, Stanisław Włodarczyk, Antoni Bartczak.

- w marcu 1957 r. – ustalono miejsce lokalizacji szkoły i rozpoczęto prace nad dokumentacją.

- w styczniu 1962 r. – rozpoczęto prace na placu budowy.

- 01-05-1962 r. – płk Bełza dokonał uroczystego wmurowania aktu erekcyjnego.

- w czerwcu 1964 r. – nastąpił odbiór techniczny budynku.

- 22 lipca 1964 r. – uroczyste otwarcie szkoły i nadanie imienia st. sierż.

Mieczysława Majchrzaka,



Uroczystość otwarcia szkoły 22 lipca 1964

KALENDARIUM WYDARZEŃ (1964 – 2004)

1964/65 - przy szkole utworzono Szkołę Przysposobienia Rolniczego.

1966/67 - zmiana organizacji szkoły z siedmio na ośmioklasową.

1973/74 - utworzono przy szkole ognisko przedszkolne.

1983/84 - otwarto Szkolną Izbę Tradycji.

1983/84 - założono Rodzinę Szkół 3 Warszawskiego Pułku Pontonowego.

1984/85 - ufundowano sztandar dla szkoły.



Wręczenie sztandaru 13.10.1984 r.

1989/90 - organem prowadzącym szkołę zostało Miasto i Gmina Lubień Kujawski.

1999/00 - zmiana organizacji szkoły z ośmio na sześcioklasową, w budynku szkoły otwarto filię Gimnazjum z Lubienia Kujawskiego. /funkcjonowała 1 rok/.

2000/01 - poszerzono rejon szkoły, utworzono Szkołę Filialną w Rutkowicach.

2004/05 - zlikwidowano filię w Rutkowicach.

MODERNIZACJE SZKOŁY



Przez 40 lat swojego istnienia szkoła była odnawiana i modernizowana. Co roku czyszczono i naprawiano piece kaflowe. Co kilka lat konserwowano i naprawiano dach. Jednak największe zmiany i modernizacja szkoły przypada na okres po roku 1990, kiedy to organem prowadzącym szkołę został Urząd Miasta i Gminy Lubień Kujawski.

- 1988 r. – zorganizowano plac zabaw
- 1991 r. – założono parkiety
- 1992 r. – wybetonowano „grzybek” i chodniki przed szkołą
- 1992 r. – założono centralne ogrzewanie
- 1994 r. – pomalowano część szkoły
- 1995 r. – rozebrano piece i pomalowano klasy
- 1995 r. – wykonano bieżnię wokół boiska i skocznię
- 1996 r. – założono drewniane obudowy na grzejniki
- 1997r.–odnowiono elewację budynku, pomalowano okna i drzwi
- 1998 r. – uruchomiono pracownię komputerową

- 1998 r. – ogrodzono teren szkoły
- 1999 r. – wyremontowano trzy łazienki
- 2003 r. – wybudowano parking i położono polbruk przed szkołą
- 2004 r. – pomalowano korytarze i świetlicę szkolną
- 2004 r. – wymieniono okna i wyremontowano kotłownię

PATRON SZKOŁY



St. Sierż. Mieczysław Majchrzak, kutrzysta 3 Warszawskiego Pułku Pontonowego, urodzony 10 grudnia 1922 r. we wsi Wielkie Pole, powiat Kostopol, województwo wołyńskie. Syn rolnika. Do szkoły podstawowej uczęszczał w Kostopolu. Po ukończeniu siedmiu klas rozpoczął naukę w zawodzie rzeźniczym. W 1943 r. wstąpił w szeregi bojowników o wolność i niepodległość. Dowództwo partyzantów skierowało go do I Armii Wojska Polskiego, tworzącej się w rejonie Sum. Stamtąd trafił do 6 Samodzielnego Zmotoryzowanego Batalionu Pontonowo- Mostowego, gdzie ukończył szkołę podoficerską i został dowódcą drużyny i kutrzystą.

W lutym 1945 r. 6 Batalion dotarł do rzeki Odry. Mieczysław Majchrzak był jednym z żołnierzy, którzy stawiali słupy graniczne nad Odrą koło Czelina. Ostatnim zadaniem, jakie otrzymał była budowa mostu pontonowego przez Odrę. Nie dane było mu jednak dokończenie tego przedsięwzięcia. Zginął dnia 27 lutego 1945 r. budując przeprawę przez rzekę. Jak podawali świadkowie był pierwszą ofiarą przeprawy przez Odrę.



HISTORIA SZKOŁY W SARNOWIE

8 grudnia 1963 r. otwarcia placówki dokonał przedstawiciel Pomorskiego Okręgu Wojskowego pułkownik inżynier Stefan Michałowski wraz z przedstawicielami władz gminnych i powiatowych. Jednocześnie nadano szkole imię st. sierż. Feliksa Rybickiego;



Przemówienie podczas otwarcia szkoły



Kompania honorowa na placu przed szkołą w dniu jej otwarcia

KALENDARIUM WYDARZEŃ (1964 – 2004)

- 1964/1965 ogrodzono szkołę
- 30 maja 1965 3 Warszawski Pułk Pontonowy przekazał maszt flagowy



- 28 sierpnia 1965 do placówki doprowadzono prąd elektryczny
- Lata sześćdziesiąte Jednostka Wojskowa wyposażyła Izbę Pamięci Narodowej, a w roku 1973 ufundowała stoiska do rowerów oraz huśtawki dla maluchów
- Lata osiemdziesiąte założono centralne ogrzewanie oraz oddano do użytku łazienki szkolne
- 8 grudnia 1973 w dziesiątą rocznicę powstania szkoły Trzeci Warszawski Pułk Pontonowy z inicjatywy ówczesnego dowódcy pułku pułkownika Tadeusza Bełzy ufundował społeczności szkolnej proporzec



Przekazanie proporca

Z tej okazji odbyło się też uroczyste ślubowanie uczniów



10 grudnia 1983 roku obchodzono dwudziestą rocznicę istnienia szkoły



W tym samym roku, z inicjatywy ówczesnej dyrektor Marianny Wojciechowskiej utworzono Rodzinę Szkół Trzeciego Warszawskiego Pułku Pontonowego

- 23 listopada 1984 st. chor. szt. Zenon Kuźma został honorowym członkiem społeczności Szkoły Podstawowej w Sarnowie
- 17 stycznia 2003 otwarcie sali komputerowej
- 20 kwietnia 2007 otwarcie drugiej pracowni komputerowej
- 06 grudnia 2008 wmurowanie tablicy pamiątkowej z okazji 45- lecia szkoły
- 2009/2010 wymiana okien oraz odnowa i pomalowanie elewacji szkoły
- 2011/2012 wymiana drzwi, okien, remont łazienek, remont pokoju nauczycielskiego, remont tarasu
- 12 października 2012 r. szkoła odznaczona została pamiątkowym medalem z okazji 69 rocznicy bitwy pod Lenino
- 21 września 2013 r. obchody jubileuszu 50- lecia szkoły

PATRON SZKOŁY

st. sierż. Feliks Rybicki



Nagrobek patrona szkoły

Pochodził z rodziny chłopskiej, urodził się w 1901 r. w Topolnie na Wołyniu.

Pokochał życie wojskowe i z całym zapalem oddał się nauce specjalności pontonierskiej. Podczas ćwiczeń zawsze wzorowo wykonywał powierzone mu zadania, m.in. urządzał przeprawy promowe. W codziennym trudnym szkoleniu wzrastał autorytet dowódcy i kolegi Feliksa. Rybicki wsławił się w czasie rozpoznania miejsc przeprawy przez Wisłę w rejonie miejscowości Dęblin-Puławy. Jedną z grup zwiadowców dowodził nasz patron. Zadanie to wykonano w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem. W czasie powrotu do sztabu żołnierze natknęli się na liczne oddziały hitlerowców. Rozpoczęła się zacięta walka. Niektórzy żołnierze początkowo załamali się, lecz spokój i opanowanie dowódcy dodało im odwagi. Pragnąc dostarczyć dokumenty z rozpoznania do sztabu, starszy sierż. sam osłaniał odwrót całej grupy. Został wtedy dwukrotnie ranny i zmarł w szpitalu polowym w Lublinie 1 sierpnia 1944 r. Jest to piękny przykład bezgranicznego oddania ojczyźnie. Bohatera pośmiertnie odznaczono Krzyżem Walecznych i Krzyżem Zasługi.



Przy kutrze im. st. sierż. F. Rybickiego

HISTORIA SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 8 IM. 3 WARSZAWSKIEGO PUŁKU PONTONOWEGO

11 września 1948 roku w prawobrzeżnej części Włocławka (Szpetalu Dolnym) uroczyście otwarto nowy gmach szkoły powszechnej, pierwszej placówki oświatowej wybudowanej w mieście po wojnie. W budynku tym swą działalność rozpoczęła Szkoła Podstawowa nr 8, będąc jednocześnie kontynuatką historii i tradycji Publicznej Szkoły Powszechnej nr 12, istniejącej od roku 1923 do czerwca 1948 roku i mieszczącej się w starym budynku przy ulicy Lipnowskiej.



W otwarciu nowego gmachu brały udział władze miasta oraz dowództwo 1 Samodzielnego Zmotoryzowanego Pułku Pontonowo-Mostowego (przemianowanego w 1949 roku na 3 Warszawski Pułk Pontonowy).

Nowy budynek szkoły posiadał 12 izb lekcyjnych, świetlicę, stołówkę, bibliotekę i salę gimnastyczną, a 400 uczniów i 9 nauczycieli znalazło w nim doskonałe warunki do nauki i pracy. Pierwszym kierownikiem tej placówki został Józef Krupiński, którą kierował do 1955 roku.

We wrześniu 1955 roku, kierownictwo szkoły powierzono Cecylii Pańkowskiej, która pracowała na tym stanowisku do roku 1962. Następnym

kierownikiem był Janusz Morawski, a od 1968 roku stanowisko to pełniła Anna Krutilowa.

W tym czasie rozpoczął swą działalność Szczep Harcerski im. Marii Curie-Skłodowskiej założony przez hm. Wandę Sobczak. Jedną z atrakcyjnych form jego działalności były letnie obozy harcerskie w Łazach, Jarosławcu, Ostrowie, czy Poddębju.

Szkoła nawiązała również współpracę z Kujawskim Zakładem Koncentratów Spożywczych. Dzięki życzliwości jego dyrekcji i załogi uczniowie oraz nauczyciele mogli liczyć na pomoc zakładu opiekuńczego w organizowaniu wycieczek autokarowych i wspólnego letniego wypoczynku. Pragnąc uczcić pamięć poległych pontonierów w czasie wojny i wysiłek Pułku w służbie dla społeczeństwa, Grono Pedagogiczne, Rada Rodziców i uczniowie podjęli decyzję o nadaniu imienia Szkole Podstawowej nr 8 przy ulicy Willowej 8.

9 maja 1970 roku, w 25 rocznicę zwycięstwa nad faszyzmem, szkoła otrzymała imię 3 Warszawskiego Pułku Pontonowego. Na uroczystość przybyli: Dowódca Pułku – płk. Jan Kuźmich, jego z-ca ppłk. Stefan Albiński, Szef Wojsk Inżynieryjnych POW – płk. Marian Szerszeniowicz, Kompania Honorowa z pułkowym sztandarem, kombatanci, żołnierze, przedstawiciele władz miasta oraz Grono Pedagogiczne, uczniowie i rodzice.

Po okolicznościowych przemówieniach odczytano akt nadania imienia szkole, a dowódca pułku i jego z-ca dokonali odsłonięcia tablicy umieszczonej na frontowej ścianie budynku szkolnego. Po części artystycznej nawiązującej do walki i bohaterstwa żołnierza polskiego, goście zwiedzali szkołę i zapoznawali się z warunkami pracy i nauczania w placówce.

Rok później, 29 kwietnia 1971 roku odbyła się uroczystość przekazania szkole sztandaru ufundowanego przez Komitet Rodzicielski. Aktu tego dokonał Dowódca Pułku płk. Jan Kuźmich i jego z-ca Stefan Albiński.

W imieniu wszystkich uczniów sztandar przyjęła dyrektor szkoły Anna Krutilowa i przekazała go pocztowi sztandarowemu.



Od tego dnia społeczność szkolna zyskała sojusznika i przyjaciela. Dzięki życzliwości Dowództwa Pułku żołnierze pomagali w organizowaniu uroczystości szkolnych, zabaw dla uczniów, rodziców, letnich obozów i kolonii. Natomiast młodzież szkolna zwiedzała zakwaterowania żołnierzy, salę tradycji, place ćwiczeń oraz poznawała sprzęt jakim dysponował pułk.

W X rocznicę nadania szkole imienia, 9 maja 1980 roku uroczystie otwarto Izbę Pamięci Narodowej. Zgromadzone w niej eksponaty przedstawiały martyrologię narodu polskiego oraz szlak bojowy i pokojową działalność patrona szkoły 3 Warszawskiego Pułku Pontonowego. Na uroczystości tej był obecny pierwszy Dowódca Pułku Pontonowego gen. w st. spocz. Włodzimierz Piliński a towarzyszył mu 10-ty Dowódca Pułku płk. Józef Biernat.



Do całokształtu działalności szkoły i pułku włączył się 1981 roku Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. Współpracę tę wysoko oceniło Dowództwo Pomorskiego Okręgu Wojskowego, Szefostwo Inżynierii Wojskowej Sztabu Generalnego oraz dykcja, grono pedagogiczne i młodzież szkolna.

Z roku na rok umacniał się autorytet pułku wśród młodzieży i społeczności lokalnej. Rosła sympatia i umiłowanie żołnierzy – kontynuatorów tradycji oręża polskiego. Ta sprzyjająca rodzinna atmosfera stała się podstawą stwierdzenia:

„... by słowa o poległych i ofiarnych saperach na zawsze pozostała w pamięci narodu polskiego...”

Przez cały czas stacjonowania pułku we Włocławku młodzież była zapraszana do jednostki, uczestniczyła w przysięgach wojskowych, uroczystościach z okazji Dnia Saperów i Święta Pułku. Wielokrotnie żołnierze i kadra pułku oraz przedstawiciele ZBZZiOR WP byli obecni na naszych szkolnych uroczystościach z okazji różnych świąt, a także pracowali na rzecz szkoły np.: pomagali przy tynkowaniu budynku, zakładaniu instalacji gazowej i położeniu asfaltu na boisku.

Należy też wspomnieć, że od 14 kwietnia 1989 roku młodzież szkolna objęła patronat nad Pomnikiem Saperów, postawionym ku czci żołnierzy poległych w latach 1939-1945.

We wrześniu 1990 roku stanowisko dyrektora szkoły objęła mgr Maria Iwińska. W tym czasie na terenie szkoły utworzono wiele kół zainteresowań, na których uczniowie mogli rozwijać swoje zdolności i pogłębiać wiedzę. W 1994 roku z inicjatywy Uczniowskiego Klubu Sportowego „Zawiśle” zorganizowany został I Bieg Wiosny, a w listopadzie w przededniu Święta Niepodległości, na terenach wokół szkoły odbył się I Bieg Niepodległości. Biegi te wpisane zostały do Ogólnopolskiego Kalendarza Imprez Szkolnych. Za zasługi dla rozwoju sportu Szkoła Podstawowa nr 8 została odznaczona medalem „Zasługi w rozwoju sportu szkolnego”.

W 1998 roku nadeszły jubileusze: „Brylantowy” – 75 lecie istnienia Szkoły Podstawowej w Szpetalu Dolnym (na Zawiślu) i „Złoty” – 50 lecie istnienia budynku Szkoły Podstawowej nr 8 we Włocławku.



W uroczystej mszy uczestniczyli: z-ca Dowódcy Pułku ppłk. W. Zdanowski, któremu towarzyszyła Kompania Honorowa Pułku ze sztandarem, Kurator Oświaty D. Kopaczewska, Naczelnik Wydziału Oświaty W. Maćkowiak, st. chor. Zenon Kuźma (prezes Koła nr 1), ZBZZiOR WP, w-ce wojewoda Krzysztof Jaworski, poczty sztandarowe szkół i ZBZZiOR WP, oraz dyrekcja, grono pedagogiczne, młodzież i rodzice.

Od 1999 roku, w związku z reformą szkolnictwa, w murach szkoły podstawowej utworzono gimnazjum. Obie szkoły współpracują ze sobą i utrzymują przyjacielskie stosunki. Dyrektorem gimnazjum została Krystyna Kazanecka. W tym czasie odbywają się różne prace remontowo-modernizacyjne, wyposażenie gabinetów, a uczniowie mogą korzystać z nowoczesnej pracowni informatycznej. Nadal trwa współpraca z pułkiem, Rodziną Szkół i byłymi żołnierzami – członkami ZBZZiOR WP.

W 56 rocznicę zakończenia II wojny światowej, 8 maja 2001 roku młodzież naszej szkoły zaprosiła przedstawicieli władz pułku, byłych żołnierzy oraz delegację szkół z Sarnowa i Kalisk na „Dzień Patrona Szkoły”. Na uroczystości tej szef sztabu 3 Włocławskiego Pułku Drogowo-Mostowego (zmiana nazwy Pułku od 1996 roku) ppłk. Władysław Zdanowski wyróżnił

Szkołę Podstawową nr 8 i pozostałe placówki należące do Rodziny Szkół „Herbem Pułku” za szczególne zasługi w popularyzacji bojowych tradycji i osiągnięć Wojsk Inżynieryjnych, a wśród nich 3 Włocławskiego Pułku Drogowo-Mostowego. Prezes Zarządu Koła nr 1 st. hor. sztabowy w st. spocz. Zenon Kuźma odczytał list gratulacyjny w imieniu byłych żołnierzy pułku.



Po części oficjalnej, gdy pożegnano poczty sztandarowe, rozpoczęła się część artystyczna – pt. „Czy pamiętasz żołnierzu?” mówiąca o trudach walki żołnierza polskiego i jego służby dla kraju. Goście zwiedzali również Izbę Pamięci Narodowej, w której przybyło wiele eksponatów oraz prezentowane były albumy wykonane przez uczniów. Zaproszeni goście stwierdzili, że dobrze służy ona patriotycznemu wychowaniu młodzieży.



Kilka miesięcy później 12 października 2001 roku w murach szkoły gościł generał brygady Ryszard Żuchowski – szef Wojsk Inżynieryjnych, dowódca Wojsk Lądowych WP, a towarzyszyła mu Kompania Honorowa Pułku ze sztandarem. Z tej okazji odbyła się uroczysta akademia, na którą przybyli przedstawiciele dwóch zaprzyjaźnionych szkół noszących imię bohaterów WP, Komendant Woskowej Komendy Uzuppełnień Janusz Lazar, dowódca 3 Włocławskiego Pułku Drogowo – Mostowego ppłk. Władysław Zdanowski, Prezes Zarządu Rejonu ZBZZiOR WP st.hor. Zenon Kuźma, najstarszy we Włocławku Żołnierz AK por. Jadwiga Jurzysta i wielu innych gości. Generał brygady Ryszard Żuchowski odznaczył Szkołę Podstawową nr 8 srebrnym medalem „Wojska Inżynieryjne” podkreślając wspaniałą współpracę, patriotyczną postawę oraz upowszechnianie bogatej tradycji oręza polskiego w tym Wojsk Inżynieryjnych.

Natomiast Zarząd Główny ZBZZiOR WP wyróżnił „8” medalem „Zawsze Wierni Ojczyźnie”.

Przeniesienie pułku do Chełmna nie zniszczyło wieloletniego dorobku i wspólnych tradycji. Współpraca trwa.



W tym samym roku, w murach budynku zostaje powołany Zespół Szkół nr 8, w skład którego weszła Szkoła Podstawowa nr 8 im. 3 Warszawskiego Pułku Pontonowego, Gimnazjum nr 8, a od 1 stycznia 2003 roku Przedszkole Publiczne nr 7.

29 października 2004 roku młodzież szkolna uczestniczyła w spotkaniu z 20-to osobową grupą Rady Redakcyjnej i Redakcji „Głosu Weterana i Rezerwisty”. Po krótkiej części artystycznej uczniowie dyskutowali nt. tradycji oręża polskiego, patriotyzmu i współpracy z pułkiem.



W kwietniu 2005 roku, na zaproszenie gen. Lalki, delegacja szkoły z poczem sztandarowym uczestniczyła we mszy w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie i pod Pomnikiem Sopera na Płycie Czerniakowskiej.

23 marca 2005 roku w związku z całkowitą przebudową szkoły, musieliśmy opuścić pomieszczenia szkolne i przeprowadzić się do czterech placówek na terenie miasta. Ponownie wróciliśmy do przebudowanego budynku 19 września 2005 roku, a 5 grudnia tegoż roku odbyło się uroczyste otwarcie z udziałem Prezydenta Miasta Włocławek Władysława Skrzypka, Przewodniczącego Rady Miasta Stanisława Wawrzonkowskiego, z-cami Prezydenta Dorotą Dziegielewska i Józefem Mazierskim, Posłem RP Domicelą Kopaczewska, Dowódcą Wojsk Inżynieryjnych gen. Brygady Januszem Lalką, oraz dyrektorami zaprzyjaźnionych szkół.

Szkoła zyskała wiele nowych pomieszczeń tj. pracownie językowe, matematyczne, historyczne, geograficzne, fizyczno-chemiczne, komputerowe oraz bibliotekę multimedialną. Klasy wyposażono w sprzęt audiowizualny, a przy czytelnicy działa znana od wielu lat galeria „Poddasze”.

Kultywując tradycję oręża polskiego, 15 czerwca 2007 roku Gimnazjum nr 8 we Włocławku otrzymało imię „Obrońców Wisły 1920 r.”,

a dyrektor Maria Iwińska przekazała uczniom sztandar ufundowany przez Radę Rodziców. Podczas uroczystości odsłonięto tablicę pamiątkową. W części artystycznej młodzież przygotowała akademię, wspaniałą lekcję patriotyzmu i historii poświęconą patronowi. Zaprezentowano także Izbę Pamięci Narodowej oraz wystawy okolicznościowe. Swą obecnością uroczystość zaszczyli Dowódca 3 Włocławskiego Pułku Drogowo – Mostowego, z-ca Prezydenta Miasta Włocławek A. Horonziak, dyrektor delegatury kuratorium oświaty M. Oborska, wiceprzewodnicząca Rady Miasta W. Muszalik, byli żołnierze ppłk. W. Podhorodocki, st. sierż. Zenon Kuźma, z-ca przewodniczącego Komitetu Obrońców Wisły 1920 roku J. Blachowski oraz grono pedagogiczne i uczniowie szkoły.

Rok później, 7 maja 2008 roku odbył się następny jubileusz 85-lecie szkoły na Zawisłu i 60-lecie jej funkcjonowania w jednym budynku. Jak zawsze młodzież wykazała się zdolnościami artystycznymi, przedstawiając historię współpracy szkoły z pułkiem. Wśród zaproszonych gości nie zabrakło Dowódcy 3 Włocławskiego Pułku Drogowo-Mostowego ppłk. W.Zdanowskiego, z-cy Prezydenta Miasta A.Horonziaka, st. wizytatora Kuratorium Oświaty w Bydgoszczy M.Gontarek, dyrektorów szkół w Sarnowie i Kaliskach oraz dyrektorów szkół włocławskich.

W czasie ważnych rocznic związanych z patronem czy jubileuszami szkoły wspomina się wspaniałą historię i współpracę z pułkiem. Taką uroczystością było 40-lecie nadania imienia Szkole Podstawowej nr 8 3 Warszawskiego Pułku Pontonowego. Niech wpis do księgi pamiątkowej Prezydenta Miasta Włocławek Andrzeja Pałuckiego będzie kwintesencją tego święta.

*„ Niech imię patrona stanowi zawsze symbol miłości do Ojczyzny
I służy budowaniu wspaniałych mostów przyszłości”*



W spotkaniu tym uczestniczyli przedstawiciele urzędu miasta, prezes ZR ZBZZiOR WP oraz przedstawiciele Dowódcy Pułku.

Na szczególną uwagę zasługuje spotkanie młodzieży z gen. bryg. Ryszardem Żuchowskim, które odbyło się 15 marca 2011 roku w Izbie Pamięci Narodowej naszej szkoły. Młodzież szkolna z ogromnym zainteresowaniem słuchała opowieści generała nt. udziału w misjach pokojowych i operacjach wojskowych w różnych częściach świata. Na pamiątkę tego spotkania podarował do szkolnej Izby Pamięci Narodowej swój mundur generalski.



Kilka dni później delegacja szkoły z pocztem sztandarowym Szkoły Podstawowej nr 8 brała udział w uroczystościach pod Pomnikiem Saperów w Warszawie, w których uczestniczył także Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski, Minister Obrony Narodowej oraz wielu przedstawicieli władz państwowych.

Nadszedł czas na zmiany. We wrześniu 2012 roku na stanowisko dyrektora Zespołu Szkół nr 8 we Włocławku zostaje powołany mgr Jacek Kazanecki. Nadal możemy liczyć na współpracę i pomoc ze strony pułku, a delegacja szkoły z pocztem sztandarowym uczestniczy we wszystkich świętach pułku, które odbywają się pod Pomnikiem Saperów 3 Warszawskiego Pułku Pontonowego i Pomnikiem 14 Pułku Piechoty we Włocławku. Jest to m.in. rocznica wbicia słupa granicznego pod Czelinem (27 marca), rocznica bitwy pod Lenino (12 października), Dzień Saperów (16 kwietnia) czy Święto Wojska Polskiego (15 sierpnia).

W 95-tą rocznicę odzyskania niepodległości, na terenie szkoły, odbyła się uroczysta akademia, na której Szkoła Podstawowa nr 8 została odznaczona przez ZG ZZWP odznaką „Za Zasługi dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego” oraz przekazano placówce mundur pilota Ryszarda Michałowskiego. Po uroczystości goście zwiedzali Izbę Pamięci Narodowej i wpisali się do księgi pamiątkowej. Wśród honorowych gości byli Prezes Koła ZZWP Andrzej Ossowski, z-ca Prezydenta Miasta Włocławek Wanda Muszaliak, Prezes Stowarzyszenia Saperów Polskich Ryszard Chodyncki, Sekretarz Stowarzyszenia Saperów Ryszard Chornicki, Inspektor Wydziału Oświaty Hanna Nowak, członek ZZWP Lucjan Wocalewski oraz społeczność szkolna.

7 grudnia 2013 roku na zaproszenia Stowarzyszenia Saperów Polskich, w Urzędzie Miasta Włocławek odbyła się uroczystość z okazji 30-lecia powstania „Rodziny Szkół” 3 Warszawskiego Pułku Pontonowego. Uczestniczyli w niej: kmdr. Henryk Leopold Kalinowski – przewodniczący Komisji do Spraw Upamiętnienia Tradycji Kombatantów przy ZKRP i BWP,

Andrzej Pałucki – Prezydent Miasta Włocławek, Wanda Muszalik – zastępca Prezydenta Miasta, płk. Ryszard Chodyncki, prezes Stowarzyszenia Saperów Polskich we Włocławku, płk. Bogdan Mielniczek – wiceprezes ZRZZ WP, Władysław Skrzypek – wiceprzewodniczący Rady Miasta Włocławek, płk. Artur Talik – przedstawiciel Szefa Inżynierii Wojskowej, płk. Marian Kasperski – wiceprezes ZG SSP, byli dowódcy pułku – płk. Józef Biernat, płk. Władysław Zdanowski, byli dyrektorzy szkół: z Włocławka – M. Iwińska, z Kalisk – A. Wojciechowska, z Sarnowa – M. Wojciechowska, oraz obecni dyrektorzy Rodziny Szkół: Jacek Kazanecki, Elżbieta Jażdżewska, Urszula Paczkowska, grono pedagogiczne placówek i wielu innych zaproszonych gości. W uroczystości uczestniczyły poczty sztandarowe szkół, Związku Żołnierzy Wojska Polskiego i Związku Represjonowanych Żołnierzy Górników. Spotkanie prowadził Sekretarz Stowarzyszenia Saperów Polskich we Włocławku ppłk. Ryszard Chornicki. Po wprowadzeniu na salę sztandarów odegrany i odśpiewany został Hymn Państwowy. Uczestników uroczystości powitał prezes SSP we Włocławku Ryszard Chodyncki. Okolicznościowe wystąpienie wygłosił dyrektor ZS nr 8 we Włocławku Jacek Kazanecki.

Kulminacyjnym punktem tej uroczystości była dekoracja sztandarów szkół „Krzyżem Czynu Frontowego 1 i 2 Armii Wojska Polskiego”. Był to wyraz szczególnego uznania za upowszechnianie czynów bohaterstwa i ofiarności polskiego żołnierza, a także za głoszenie prawdy o wkładzie 1 i 2 Armii Wojska Polskiego w dzieło wywalczenia niepodległości Polski. Aktu dekoracji dokonał kmdr. Henryk Kalinowski i Prezydent Miasta Włocławek Andrzej Pałucki. Następnie dyrektorzy Rodziny Szkół otrzymali medale „Za Zasługi dla Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych”, a nauczyciele pamiątkowy medal „Rodzina Szkół 3 Warszawskiego Pułku Pontonowego”.



Kolejnym punktem uroczystości były wystąpienia zaproszonych gości, którzy dziękowali za dotychczasową działalność Rodziny Szkół i życzyli dalszych osiągnięć dydaktycznych i sukcesów w działalności na rzecz patriotycznego wychowania młodego pokolenia i propagowania historii Wojsk Inżynieryjnych.

ZAKOŃCZENIE

Monografia Rodziny Szkół im. 3. Warszawskiego Pułku Pontonowego to pierwszy tego typu dokument, który scala rozproszone materiały, zapisy i zdjęcia trzech prezentowanych szkół, zaprzyjaźnionych wojsk. Jest obrazem ich współpracy na przestrzeni 30 lat. Kolejne rozdziały napiszą przyszłe pokolenia. Niech dalsze prace nad monografią przyniosą im tyle zadowolenia i satysfakcji co nam.

Jaki cel przyświeca tym wszystkim działaniom? To myśl o patriotycznym wychowaniu młodego pokolenia świadomego swych korzeni, znającego historię swego kraju i doceniającego zasługi tych, dzięki którym tu żyjemy. To myśl o wyposażeniu młodego człowieka w świadomość istnienia pewnych wartości, które są i będą podstawą funkcjonowania w zjednoczonej Europie. To chęć pokazania, że moda na patriotyzm, nie jest jedynie modą, ale obowiązkiem człowieka w stosunku do tych, dzięki którym „TU”, „TERAZ” istnieje.

Aby tak było, nie wystarczą akademie. Potrzeba codzienności, która będzie wzorem, przykładem. Która pozwoli następnym pokoleniom uczniów, rodziców, nauczycieli dokończyć powyższą monografię. Dopisać w duchu szacunku, uznania, przyjaźni i świadomości, że kroczą właściwą drogą, którą zapoczątkowali ich poprzednicy.

Opracowały:

Mgr Monika Romejko-Woźniak

Mgr Aneta Dębska

Mgr Iwona Cieślak